

§ 3.

Naar nogen af de i § 2 nævnte Embedsmænd ved at overgaa i den danske Stats Tjeneste faar en mindre Lønningsindtægt end den Indtægt, der var forbundet med hans tidligere Embede, kan der, naar Omstændighederne taler derfor, ved Bevilling paa Finansloven tilstaas ham et personligt Tillæg, der ikke maa overstige Forskellen mellem den nuværende og den tidligere Indtægt, og som bortfalder efter Regelen i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 § 29.

§ 4.

Reglerne i §§ 2 og 3 finder tilsvarende Anvendelse paa det vedkommende Embedsmand tilkommende Vederlag for Konstitution, naar han ikke ved sin Overgang i den danske Stats Tjeneste straks opnaar fast Ansættelse.

§ 5.

Naar Embedsmanden, efter at være overgaaet i den danske Stats Tjeneste, afskediges med Pension, medtages ved Beregningen af hans Pensionsalder den i det tyske Rige eller Preussen forinden Overgangen tilbagelagte pensionsgivende Tjenestetid. Dog kommer den før det fyldte 30. Aar liggende Tjenestetid ikke i Betragtning, hvorhos der bortses fra den Forhøjelse af den virkelige Tjenestetid, som med Hensyn til Pensionsberegning maatte være hjemlet til Fordel for Krigsdeltagere. Disse Regler finder ogsaa Anvendelse ved Pensionsberegning for Embedsmandens Enke, naar Enkepensionens Størrelse afhænger af Pensionsalderen.

Ved Beregning af Egenpension for de heromhandlede Embedsmænd saavel som ved Beregning af Enkepension for deres Enker bliver at iagttage, at Pensionen, uanset om de paagældende opfylder Betingelserne efter § 7 Nr. 1 og 2 eller har været ansatte i de sønderjydske Landsdele siden 1. Oktober 1918, ikke kan sættes lavere, end om den var beregnet henholdsvis efter § 8 eller § 9.

§ 6.

Bestemmelserne i §§ 2—5 finder ingen Anvendelse paa de tyske Rigseembedsmænd eller preussiske Statseembedsmænd, der, uden at varig Ansættelse i dansk Stats-tjeneste er tilsigtet, midlertidig konstitueres i en Tjenestestilling eller for kortere eller længere Tid bliver til Stede for at yde Bistand i Forvaltningen eller ved Retterne.

Ministrene bemyndiges til hver for sit Omraade at træffe Aftaler med de paagældende om den Lønning og det øvrige Vederlag, der skal tilkomme dem i Anledning af deres Virksomhed i den danske Stats Tjeneste, dog, hvor andet ikke følger af andre Love, i det højeste for en Tid af tre Aar efter denne Lovs Ikrafttræden. Er saadan Aftale truffet, har vedkommende Embedsmand intet Krav paa den danske Statskasse eller nogen anden offentlig Kasse i Danmark udover, hvad Aftalen hjemler, heller ikke Krav paa Ventepenge eller Pension efter §§ 7—11, medmindre saadant er aftalt.

§ 7.

De hidtilværende tyske Rigseembedsmænd eller preussiske Statseembedsmænd, som

- 1) er fødte i de sønderjydske Landsdele eller har været bosatte der siden 1. Januar 1900,
- 2) ved Landsdelenes Overgang til Danmark har eller i Henhold til Fredstraktaten af 28. Juni 1919 Art. 112, 1ste Stykke, erholder dansk Indfødsret samt
- 3) ved denne Lovs Ikrafttræden beklæder og siden 1. Oktober 1918 har beklædt et